

OSADNÍCI

tábor na faře 2015
3. - 7. 8. 2015

Zpráva z místních novin:

V pondělí 3.srpna 2015 dorazili na dosud neobydlené území noví osadníci ze Starého kontinentu s úmyslem osídlit a zúrodnit tuto zem. Své město nazvali Vlkoš city.

Abych zprávu místního plátku upřesnila, uvádím, že přesně 30 dětí a 7 vedoucích přišlo prožít příjemný týden na vlkošskou faru. Jak už je výše uvedeno, rozhodli jsme se společně postavit městečko Vlkoš city. Hned ze začátku jsme však měli rozvoj našeho města ztížený, protože maskovaný zloděj vykradl banku, do které jsme uložili veškeré naše úspory. Budování nového domova se zdálo být ohrožené, ale ne úplně ztracené.

Rozdělili jsme se do 5 skupin (Býci, Pistole, Kola, Podkovy a Bizoni), oblékli si červená pracovní trička a kolem krku uvázali šátky.

Ty šátky mám nejspíš zachránily život. Proč? Protože celý týden panovalo VEDRO, slunce SVÍTILO, HŘÁLO, PŘIPALOVALO a nebýt mokrých šátků na našich hlavách, které jsme si poctivě, často, rádi a pravidelně namáčeli, asi bychom už nebyli mezi živými.

Náš život v nové zemi získal jasný cíl – získat zpět naše ukradené peníze a vybudovat město. Podařilo se nám najít kousky mapy, které vytratil prchající lupič a všem svítla naděje, že se se svým majetkem ještě někdy shledáme. Posílení výborným obědem jsme si šli vybrat nějaké koně. Osadníci bez koní, to nejsou žádní osadníci - vždyť i starousedlíci se na nás dívali skrz prsty. Místní koňská handlířka byla velmi laskavá, nechala nás projet na svých skvělých koních, dovolila nám vyzkoušet si, co obnáší péče o ně, ale obchod jsme nakonec neuzavřeli – úplně jsme zapomněli, že jsme bez peněz.

Asi Vás zajímá, jak jsme stavěli město. Za splnění nejrůznějších úkolů, které se dost často týkaly nelehkého osadnického života, jsme získávali stavební materiál – kámen, železo a dřevo, a to jsme v bance měnili za papírové krabičky, které jsme podle svojí fantazie dobarvovali a lepili na papírový karton.

Městečko se krásně rozrůstalo a my jsme měli čas i na zábavu. Ve středu jsme se rozjeli dostavníkem do blízkého města Přerova. Ochutnali jsme místní zmrzlinu, dali si večeri o třech chodech ve vyhlášeném saloonu FIT, shlédli pohádku Popelka v letním kině a zpátky nás dopravil železný oř.

Večer jsme dokázali svou odvahu tím, že jsme si povyprávěli hrůzostrašné příběhy a potom jsme vyrazili na „slepou“ stezku odvahy. Slepou proto, že jsme měli zavázané oči a terénem nás provázel průvodce. S klidným srdcem můžeme říct, že osadníci z Vlkoš CITY nejsou žádní padavkové.

Zbývající dny jsme se věnovali budování městeček a získávání mapy, abychom vypátrali lupiče a naše zlato. A pokud jste dočetli až sem, určitě Vás bude zajímat, že náš příběh dobře skončil – Vlkoš CITY jsme vybudovali, lupiče dopadli a zlaťáky se nám vrátily.

Jak už se stalo tradicí, v pátek odpoledne jsme se – výjimečně s ohledem na všudypřítomné vedro – setkali ne u táboráku, ale u grilu i s rodiči a sourozenci táborníků, abychom si navzájem poděkovali a popřáli si krásný zbytek prázdnin.

Jana Tomšů